

Uchwała Nr XX/117/2026
Rady Gminy Osina
z dnia 21 lipca 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Osina.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w związku z art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2026 r., poz. 662, ze zm.) w związku z art. 223 §1 oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691, ze zm.) Rada Gminy Osina uchwala, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Szulc-Euphenics.com P.S.A. na Wójta Gminy Osina w przedmiocie braku należytego nadzoru nad obszarem cyberbezpieczeństwa oraz po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rada Gminy Osina uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi poprzez przesłanie niniejszej uchwały.

§ 3. Poucza się skarżącego o treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Andrzej Łuczak

Uzasadnienie

Procedura skargowa unormowana jest w art. 221 – 240 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego oraz przepisach wykonawczych i ma cechy samodzielnego jednoinstancyjnego kontrolnego postępowania administracyjnego bardzo uproszczonego, kończącego się czynnością materialno-techniczną zawiadomienia skarżącego o załatwieniu skargi. Skarga musi odpowiadać jednocześnie dwóm przesłankom:

- a) nie ma cech środka prawnego uregulowanego w KPA lub innych procedurach;
- b) zawiera zarzut wadliwej działalności organu lub jego pracownika.

Zgodnie z art. 227 kpa przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Zgodnie z art. 229 kpa jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:

- 1) rady gminy - wojewoda, a w zakresie spraw finansowych - regionalna izba obrachunkowa,
- 2) wójta w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej - wojewoda,
- 3) wójta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych (szkoły, OPS), z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - rada gminy.

Zatem w myśl art. 229 pkt 3 Kpa organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta jest rada gminy. W świetle przepisów Kpa dotyczących załatwiania skarg, można wyróżnić jedynie dwa sposoby załatwienia skargi, tj. uznanie skargi za zasadną i uznanie skargi za bezzasadną. Załatwienie skargi następuje przez ustalenie treści zawiadomienia kończącego postępowanie skargowe (art. 237 § 3 Kpa). Rada ustala treść zawiadomienia w formie uchwały.

Pismo z dnia 12.05.2026 r. powinno być rozpatrzone w powyższym trybie, ponieważ spełnia wymogi skargi w rozumieniu Kpa.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono co następuje:

W dniu 12 maja 2026 r. do Rady Gminy Osina wpłynęła skarga złożona przez osobę prawną – Spółkę Szulc-Euphenics.com P.S.A. Skarga została skierowana przeciwko Wójtowi Gminy Osina, działającemu jako kierownik jednostki samorządu terytorialnego, i dotyczyła zarzutu braku należytego nadzoru nad obszarem cyberbezpieczeństwa w zakresie

bezpieczeństwa Biuletynu Informacji Publicznej oraz stron internetowych jednostek organizacyjnych Gminy Osina.

Skarżący wskazał, że Wójt miał naruszyć obowiązki wynikające z Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 773), a także zasady gospodarowania środkami publicznymi określone w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Gminy Osina, rozpatrując skargę, dokonała analizy jej treści, załączonych materiałów oraz wyjaśnień przedstawionych przez Sekretarza Gminy Osina. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego oraz analizie obowiązujących przepisów prawa Komisja nie stwierdziła okoliczności potwierdzających podniesione w skardze zarzuty.

Należy podkreślić, że obowiązujące przepisy prawa nie nakładają na jednostki samorządu terytorialnego ani jednostki organizacyjne gminy obowiązku korzystania wyłącznie z określonych, rządowych rozwiązań w zakresie Biuletynu Informacji Publicznej lub stron internetowych. Obowiązkiem organu jest zapewnienie zgodności stosowanych rozwiązań z wymaganiami prawa, bezpieczeństwa informacji, dostępności cyfrowej oraz ciągłości działania świadczonych usług publicznych. A takie jak wykazują w toku postępowania wyjaśniającego dowody oraz wyjaśnienia są zapewnione.

Komisja zwraca uwagę, że poziom bezpieczeństwa teleinformatycznego nie jest uzależniony wyłącznie od rodzaju wykorzystywanego systemu czy jego dostawcy. Cyberbezpieczeństwo stanowi proces obejmujący zarówno środki techniczne, jak i organizacyjne, w szczególności zarządzanie ryzykiem, kontrolę dostępu, aktualizację systemów, wykonywanie kopii zapasowych, monitorowanie zdarzeń, reagowanie na incydenty, szkolenie użytkowników oraz okresową ocenę skuteczności stosowanych zabezpieczeń.

Biuletyn Informacji Publicznej oraz strony internetowe Gminy Osina i jej jednostek organizacyjnych utrzymywane są przez zewnętrznych dostawców usług informatycznych. Stosowane rozwiązania zapewniają bieżące wsparcie techniczne, aktualizacje oraz mechanizmy bezpieczeństwa odpowiadające współczesnym standardom ochrony systemów teleinformatycznych. Sam fakt korzystania z rozwiązania komercyjnego nie może być utożsamiany z naruszeniem obowiązków w zakresie cyberbezpieczeństwa ani stanowić dowodu braku należytego nadzoru ze strony wójta.

Jednocześnie Komisja ustaliła, że Gmina Osina podejmuje szereg działań mających na celu systemowe podnoszenie poziomu bezpieczeństwa informacji. W Urzędzie Gminy Osina wdrażany jest obecnie System Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji (SZBI), stanowiący zbiór zasad, procedur, środków technicznych i organizacyjnych służących zapewnieniu poufności, integralności, dostępności, rozliczalności oraz autentyczności informacji. Wdrożenie SZBI wynika z nowych obowiązujących przepisów prawa, w szczególności przepisów o ochronie danych osobowych, Krajowych Ram Interoperacyjności, ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa, wymagań wynikających z Dyrektywy NIS2 oraz dobrych praktyk określonych w normie ISO/IEC 27001.

Komisja uwzględniła również fakt realizacji projektu „Cyberbezpieczna Gmina Osina”, którego celem jest zwiększenie odporności gminy na zagrożenia cybernetyczne. W ramach projektu zakupiono specjalistyczny sprzęt, oprogramowanie i licencje, przeprowadzono szkolenia dla kierownictwa, pracowników oraz administratorów systemów informatycznych, a także wykonano testy socjotechniczne.

Komisja zauważa ponadto, że również Najwyższa Izba Kontroli w raporcie dotyczącym zapewnienia bezpieczeństwa informacji oraz ciągłości działania systemów informatycznych w jednostkach samorządu terytorialnego wskazała, iż kluczowe znaczenie dla poziomu cyberbezpieczeństwa mają działania organizacyjne, analiza ryzyka, system zarządzania bezpieczeństwem informacji, szkolenia, audyty, kopie zapasowe oraz nadzór nad dostawcami usług IT. Raport nie wskazuje natomiast, aby bezpieczeństwo jednostki samorządu terytorialnego było uzależnione od korzystania z określonego rodzaju platformy BIP lub od tego, czy rozwiązanie ma charakter komercyjny czy publiczny.

Skarga zawiera również twierdzenie, że ponoszenie wydatków na komercyjne rozwiązania przy istnieniu rozwiązań bezpłatnych stanowi przejaw rażącej niegospodarności. Powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ ocena gospodarności wydatku publicznego nie może być dokonywana wyłącznie w oparciu o porównanie ceny zakupu lub sam fakt istnienia na rynku rozwiązań bezpłatnych. Przy ocenie zasadności wydatku konieczne jest uwzględnienie całkowitego kosztu utrzymania systemu w całym cyklu jego życia, w tym kosztów wdrożenia, migracji danych, integracji z istniejącą infrastrukturą teleinformatyczną, zapewnienia wsparcia serwisowego, dostępności dedykowanej obsługi, czasu reakcji na awarie, możliwości dostosowania funkcjonalnego do potrzeb jednostki, poziomu odpowiedzialności kontraktowej wykonawcy oraz gwarancji ciągłości świadczenia usług.

Istotne znaczenie mają również ryzyka organizacyjne i techniczne związane z ewentualną zmianą systemu, w szczególności ryzyko zakłóceń w funkcjonowaniu usług

publicznych. W związku z powyższym system bezpłatny nie musi stanowić rozwiązania najkorzystniejszego ekonomicznie w ujęciu całkowitych kosztów użytkowania, natomiast rozwiązanie komercyjne nie może być automatycznie uznane za niegospodarne. O prawidłowości wydatkowania środków publicznych decydują łącznie kryteria celowości, legalności, oszczędności i efektywności, oceniane w odniesieniu do konkretnych uwarunkowań organizacyjnych i technicznych jednostki.

Nie można również podzielić stanowiska, jakoby sam wybór rozwiązania komercyjnego stanowił naruszenie zasad uczciwej konkurencji. Korzystanie z dostępnych na rynku rozwiązań informatycznych, nabywanych zgodnie z obowiązującymi procedurami oraz z zachowaniem zasad wydatkowania środków publicznych, mieści się w ustawowych mechanizmach konkurencji.

Gmina nie ma obowiązku rezygnowania z rozwiązań komercyjnych wyłącznie z tego powodu, że dostępne są również rozwiązania bezpłatne oferowane przez sektor publiczny. O ile wybór dostawcy lub modelu usługi został dokonany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz uwzględniał potrzeby jednostki, nie sposób uznać go za działanie sprzeczne z interesem publicznym.

W toku postępowania skargowego nie przedstawiono dowodów potwierdzających, że wykorzystywane przez Gminę Osina rozwiązania naruszają obowiązujące przepisy prawa, nie spełniają wymagań bezpieczeństwa lub powodują zagrożenie dla przetwarzanych informacji. Nie wykazano również, aby Wójt Gminy Osina zaniechał realizacji obowiązków związanych z organizacją i nadzorem nad bezpieczeństwem informacji.

Mając powyższe na uwadze, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, że zarzut braku należytego nadzoru nad obszarem cyberbezpieczeństwa nie został wykazany, a skarga nie znajduje uzasadnienia faktycznego ani prawnego. W związku z tym Rada Gminy Osina uznaje skargę za bezzasadną.

Na podstawie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku ponowienia skargi bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje dotychczasowe stanowisko bez obowiązku zawiadamiania skarżącego.